

De Brug

Frans Busschots

Inlichtingen en opvoeringsvoorwaarden bij ALMO

De Brug ***Frans Busschots***

Toneelspel in 5 scènes.

Personen:

5 Dames, 6 Heren, figuranten noodzakelijk, in meerdere scènes en ook een werkmans .

Heren:

1 paper (met doedelzak)

Brice, werfleider, 40-50 j.

Elliot, ingenieur, 30 jaar

Ray, verliefde van Lita, 20j.

Mac, commissaris van de politie 40-50 j.

Bram, arbeider

Dames: 5 + 4 dames als figurant. Mogen er meer zijn.

Lita, 16-18 jaar, verliefd op Ray

Rosie, 18 j

Beth, 18 j

Annabel, gouverneur, 30-40 j

Tanja, oma van Lita

2 verpleegsters/contestanten (blauw, figuranten)

2 contestanten (groen, figuranten)

Twee gemeenschappen werden door een grillige rivier gescheiden. De gouverneur wil een brug laten bouwen, omdat dit de gemeenschappen ten dienste zal komen. De gemeenschappen hebben echter niet gevraagd om een brug, wensen zelfs geen brug. De gouverneur vindt dat de bevolking er wel zou bij varen, maar hij denkt ook aan zijn eigen belang.

Het vinden van een bekwame bruggenbouwer was een groot probleem. Maar ook dat geraakte opgelost. En toch verloopt alles niet van een leien dakje.

Decor:

Vanaf het begin van scène een. Rekening houdende met de mogelijkheden.

In het midden een kronkelende rivier die vooraan naar rechts weg gaat. De rivier is afgeboord door rotsblokken, gras en groen. De bodem van de rivier is blauw of grijs (plastieken folie). Indien mogelijk water laten vloeien door de rivier. Achteraan iets hoger dan vooraan. Met een pompje kan een beperkte hoeveelheid water rondgepompt worden. In de rivier kunnen ook enkele kleine rotsen geplaatst worden. Rotsen worden gemaakt van een synthetische stof, "piepschuim" enz.

Bijna van achter, links en rechts van de rivier een reeds gebouwd bruggenhoofd waarop later de brugconstructie komt te liggen.

Links vooraan tot links midden is er een ruimte naast de rivier. Daar staat een bouwwerfkeet, waarvan men alleen een zijde ziet. De keet heeft een toegangsdeur. Voor de keet staat een tafel en enkele stoelen. Het is mooi weer en men kan buiten werken en vergaderen.

Rechts vooraan is er ook zo een ruimte maar daar staan geen tafels of stoelen, alleen een dank voor een tweetal personen.

De hoogte van de bruggenhoofden (lijkt op een betonnen constructie) moet men zelf bepalen, afhankelijk van de mogelijkheden. Zo tussen de 2 en 3 meter zou goed zijn. Omdat er later ook op de brug (die nog geplaatst wordt) geacteerd wordt, is het altijd goed dat er wat hoogte beschikbaar is. Op ieder bruggenhoofd staat bovenaan een vlaggenstok met de Schotse vlag. De brug wordt later geplaatst. Dit is een constructie die steunt op twee steunpunten met meerdere wieltes. En is vergelijkbaar met een buizenstelling zoals gebruikt in het bouwbedrijf. De steunpunten maken later, wanneer de brug op zijn plaats wordt gereden, deel uit van de bruggenhoofden en blijken onzichtbaar. De lengte van de brug is afhankelijk van de beschikbare ruimte. Vier meter lijkt mij in ieder geval voldoende. De breedte: 60 of 80 cm. Wel voldoende breed om een rolstoel te kunnen laten rijden. De brugconstructie kan tijdens de eerste scènes achter een doek verborgen staan. Zo kan men de brug na een bedrijf gewoon op zijn plaats duwen. Vanaf de twee bruggenhoofden zijn er twee stukjes weg (alleen nuttig om op de brug te geraken.)

Scène een

Een zonnige dag, even na de middag. Lita, 16 jaar en mooi, komt op van rechts, speels. Ze gaat op een bankje zitten. Ze kijkt naar de rivier. Neemt water uit de rivier en maakt haar voorhoofd nat. Ze zet zich op de oever van de rivier, met voeten in het water. Ze geniet van haar spel met water.

Van links midden komt Ray op. Hij is een levenslustige jongen. Hij is aan zijn dagelijkse jogging bezig. En het “steentje springen” in de rivier is daarvan bijna het einde. Het is een uitdaging. Van zo een rotsblokje glijden is wel te vermijden en zelfs gevaarlijk. Maar als je jong bent...

Ray springt op de eerste steen (drie stenen vormen een driehoek en dat is zijn spel, van de ene naar de andere en zo een paar rondjes maken en dan verder). Net voordat hij van het eerste naar het tweede steentje springt, ziet hij Lita en daardoor valt hij bijna in het water.

Ray Hal...lo, hallo! Gaan de Blauwen zwemles volgen?

Lita kijkt op en doet dan alsof Ray er niet meer is.

Ray Wel, wel! Dan heeft mijn opa toch gelijk. Die Blauwen, zegt hij altijd, ze zijn niet te vertrouwen en hebben allemaal een dikke nek. (vertrouwelijk)
Sommige vrouwen hebben zelfs zo een dikke nek dat je hun borsten niet meer kunt zien. Tenzij...

Lita Tenzij? Wij hebben van de Groenen geen lessen te krijgen. Helemaal niet!!

Ray Maar misschien wel zwemlessen. In deze rivier kun je zelfs blijven zwemmen zonder nog ooit boven water te komen! Verdrinken noemen ze dat. Kun je niet ergens anders gaan spelen? Ergens waar het minder gevaarlijk is.

Lita De Groenen zouden beter hun schapen goed verzorgen.

Ray Die niet dik willen worden, eten we zelf op en die met een dik achterwerk verkopen wij. En wat wil je nu weer zeggen?

Lita Loop naar de hel! (draait zich om)

Ray (springt nog een steentje of twee in de richting van Lita). Dat is twee bergen verder. En een meer (een loch) ook. (nadenkend) Neen, dat doe ik niet. Anderzijds: jij lijkt mij een mooie meid.

Lita Maak dat je wekomt Groene vlei! Wij hebben mooie jongens genoeg in onze vallei.

Ray Ja, maar die hebben allemaal een dikke nek. Ze kunnen geen das dragen. Met zo een dikke nek, al die aanwassen beletten dat.

Lita Je weet toch dat dit onze rivier is.

Ray O, ja? Dat is nieuw voor mij.

Lita Sinds de laatste uitbarsting van de Blauwe Berg.

Ray Ja? Dat is tweeduizend jaar geleden, zegt men. Ik meen dat zo'n twee honderd jaar geleden, toen er een schapenplaag heerste onder de blauwe schapen, de rivier van ons geworden is. Jullie wilden wel onze schapen maar hadden niet genoeg geld. En toen is de rivier, als compensatie, aan ons gegeven. Jullie mogen echter een beperkte hoeveelheid water gebruiken. Maar we zijn gul en controleren dat allemaal niet. We zijn toch burenen.

Lita Burenen? Met een dikke nek, ja.

Ray Eens je er aan gewend bent, zie je dat niet meer. Alles wend.

Lita En hebben jullie die brug gevraagd?

Ray Brug? (haalt schouders op) Brug?

Lita Om die verdorven kerels, het mannelijke deel van de Groenen, meer kansen te geven om een meisje te vinden. De brug over en je kunt meteen kiezen uit duizenden. Allemaal mooie meiden.

Ray En tot welke categorie behoort jij?

Lita De leeuwen.

Ray En wat moet je daarvoor doen om leeuw te zijn.

Lita Een levendig schaap doodbijten.

Ray (lacht) Een dood schaap kun je niet doodbijten. Wel opeten. Zie je...

Lita Ik was vorig jaar Miss Blauw.

Ray Vorig jaar. Ik zie dat dit al een jaar geleden was. Jaja... In een jaar kan er veel gebeuren. Appels die vandaag aan de bomen hangen kunnen morgen al rot zijn.

Lita Heb jij al eens voor een spiegel gaan staan?

Ray Neen. Spiegels zijn alleen gemaakt voor lelijke mensen. Voor zij die denken dat ze er vandaag beter uitzien dan gisteren. En voor de slaapkoppen.

Lita Ik ga maar eens.

Ray Kom je dikwijls naar hier...zwemmen?

Lita Dat gaat je niets aan. Probeer eens een steentje over te slaan. Het is heerlijk in proper water zwemmen.

Ray Ik kom hier regelmatig.

Lita Dan moet je zeker eens proberen een steentje over te slaan en misschien val je dan meteen in de rivier. Heerlijk.

Ray Wij zouden eens samen kunnen gaan zwemmen. Met een origineel zwemkostuum aan. Wat denk je?

Lita Ik zwem alleen met iemand met een dikke nek. En dan nog liefst in mijn blootje.

Ray Desnoods, ja. Morgen?

Lita Dat gaat je niets aan. Leegloper! (gemaakt kwaad af)

Ray Er zit wel wat in. Een steentje overslaan? En waarom ook niet? Die grieten van tegenwoordig kun je niet meer vergelijken met onze grootmoeders. Je zag meteen dat zij voorbestemd waren om oma te worden, maar deze generatie? Je moet genieten van hun schoonheid en intellect, maar soep koken? (springt nog een steentje verder, dan terug naar de oever en loopt dan voorbij de werfkeet, kijkt nog eens om, en af).

Rosie en Beth, twee vrouwelijke contestantinnen van de Groenen komen op met fiets, rijden tussen het bruggenhoofd (zijde Groenen, links) en de rivier, zetten hun fiets neer. Zij dragen een T-shirt met een opschrift "Wij bouwen een nieuwe wereld", "Wat niet groen is, is slecht" of zoiets. Zij maken deel uit van de groep groenen die contesteren tegen de brug. Zij plakken

twee of meer affiches tegen de keet of ergens anders op. De tekst op de affiches kan zijn:
“Weg met die klotenbrug”, “Wij vrijen met onze eigen jeugd”, of iets anders.

Beth Toch mooi dat je ergens tegen kunt zijn.

Rosie Het is daarom dat we het doen, Beth. Je kiest iets dat relevant is en in de belangstelling staat. En je zoekt naar argumenten om er tegen te zijn. Eigenlijk moet je nooit ver zoeken. Je moet het wel met volle overtuiging doen, toch zeker in het begin. Als je nadien begint te twijfelen dan kan dat in je voordeel uitdraaien. Men zegt dan dat iedereen zich moet bezinnen. Nadien er terug met volle overtuiging tegenaan gaan is dan weer een pluspunt.

Beth Voor ons is het bijna een fulltime job. Ik heb al bijna twee fietsbanden versleten.

Rosie Een hobby mag geld kosten, Beth. Ik zal zien wat ik voor je kan doen. Zodra er wat gestort wordt op onze nieuwe rekening. Toen wij de actie tegen de tunnel voor de trein gelanceerd hebben, ik geloof dat jij er toen nog niet bij was, heb ik eens een ketting overgetrapt en ben ik in de struiken terecht gekomen. Ieder vak heeft zijn risico's, zegt mijn vader altijd.

Beth Is het daarom dat hij altijd maar in zijn zetel blijft zitten?

Rosie Hij is oud, Beth. En oude mensen, zijn meestal niet meer zo best te been.

Beth Ik hoorde vorige week jouw mama tegen mijn mama zeggen dat hij soms 's avonds nog actief wenst te zijn.

Rosie (lacht) Ja, dat heb ik ook horen zeggen. Alles verslijt niet op het zelfde moment. Dat is met paarden ook zo, zegt men. De poten verslijten het eerst.

Beth (lacht) Voor alles is er een remedie.

Rosie Ja, vertel eens!

Beth Als hij aanhalig is, 's avonds, dan moet hij maar eens eerst het bed opmaken. Of de bloemen gieten. Kwestie van wat beweging te hebben.

Rosie Dat zal dan wel lukken. Ja, hij is rap moe.

Beth Zie je wel. Goede raad is niet duur.

Rosie Maar het is geen goede raad.

Beth En waarom niet?

Rosie Omdat mijn mama ook nog wat graag beweging heeft, in het bed dan.

Beth Dat verrast me toch. Jouw mama ...

Rosie (kijkt rond) Is alles in orde, nu? Moeten we geen bommetje plaatsen?

Beth Ja, zo een keet vliegt vlug in de lucht, denk ik. Met een halve kilo kun je al wonderen doen.

Rosie En je komt gewaardeerd in de krant.

Beth Jammer dat onze foto er dan niet bijstaat. In de school zou dat wel wat waardering opleveren.

Rosie Maar die van wiskunde zou dat niet waarderen. Zij komt van de Blauwen, alle dagen met een oude fiets. Zo over de brug, als die er ooit komt, spaart wel wat tijd uit.

Beth Als ze een beetje afgepeigerd is, mist ze een sterke stem, zie je.

Rosie (kijkt rond) Moet er nog iets gebeuren? Zo een ruitje inslagen of met een grote steen er tegen, moet wel leuk zijn. Als contestatiegroep zijn er voor ons toch geen regels. Of zo een stoel leren zwemmen? Vooruit, Beth, wees nu eens wat meer creatief. Laat je spirit, jouw mayonaise, eens werken!

Beth We hebben nog tijd genoeg. Alle dagen een beetje.

Rosie Dan gaan we morgen, op de bocht voor de brug (wijst naar achteren) de dijk een stukje minder dik maken. Heerlijk. Ik zie het water al stromen over de vlakke. Een zacht glooiende massa die zich een weg zoekt over het onschuldige groene gras van de vallei.

Beth Niks daarvan. Als je nu nog eens zei dat we bij de anderen voor een overstroming zouden gaan zorgen.

Rosie Maar daar is het gras niet zo groen als bij ons.

Beth Geen overstroming. En daarbij: werk jij zo graag? Al die grond die je met een schopje moet verplaatsen? Een klein schopje? En dan nog liefst zonder dat toevallige passanten het zien. En eens er water door die gegraven geul stroomt zult je ook natte voeten krijgen, als het daar bij blijft.

Rosie En dan blijft het bij een onschuldig affiche plakken? Een soort uitnodiging voor een fuif zonder orkest.

Beth Anderen aanzetten om eindelijk ook eens iets te doen. Hun dikke kont rechtzetten en strijden voor ons eigen volk.

Rosie Je hebt gelijk. Maar als die brug er zou komen, dan kon ik naar de andere kant (wijst naar de zijde van de Blauwen) naar de unief gaan.

Beth Naar de fruitmarkt in Blauwke zeker. Vers fruit, zeggen ze. Jij naar de unief? Komaan zeg! Jij bent een strijder. We hebben je hier nodig! Jij bent een contestant. De unief is voor doetjes.

Rosie (kwaad) De twee zijn toch te combineren, zeker? Omdat jij, vroeger...

Beth Daar praat ik niet over, Rosie!

Rosie Sommigen verwijten hun ouders dat ze niet naar de unief mochten gaan omdat er zagezegd geen centen voor waren, maar in werkelijkheid waren ze te lui om ...

Beth (kwaad naar fiets toe) Ik hoop alleen maar dat ik geen platte band heb. (neemt fiets, maakt zich klaar om weg te rijden)

Rosie En ik dan?

Beth Och? Rij je mee? Ja, dat is waar ook: we moeten nog een paar “affiches” plakken. Je moet niet zo vlug gepakt zijn, Rosie. Volg maar. (af, langs dezelfde weg als ze gekomen zijn)

Elliot, de ingenieur en protagonist van de brug die anderen niet wilden bouwen, kijkt naar de bruggenhoofden en dan naar het water.
Brice, de doorwinterde werfleider komt uit de werfkeet, blijft in de deuropening staan, bril af, kijkt naar Elliot.

Brice Een zalig weer.

Elliot Zelfs als het regende was het een zalig weer.

Brice Een zalig *nat weer*. Als de broekspijpen van mijn werkpak nat worden is het niet meer zo prettig.

Elliot Als de rest maar droog blijft.

Brice Bij regen spat alles hier omhoog.

Elliot Alles nat behalve de broekspijpen.

Brice Het is hier wel rustig, vind ik. (ziet de affiches van de actiegroep) De kabouters zijn hier geweest.

Elliot (ziet nu ook de affiches) Dat mag toch niet! Dit is privaat eigendom. Wat zegt de wet hierover?

Brice Het meest eenvoudige is dat je ze gewoon verwijdert.

Elliot En morgen hangen er dan weer andere?

Brice Voor de actiegroep kan dit een hoofdbezigheid zijn, voor jou is het een soort van bezigheidstherapie, goed voor de gezondheid. Och, dat jonge volkje moet zich toch kunnen afreageren. Sta jij 100% achter deze brug? Is ze er wel nodig?

Elliot Wat doe ik nu met die geplakte rommel?

Brice Jij bent toch de baas?

Elliot Maar met zo'n details kan ik mij niet bezig houden. Ik ben tenslotte de ingenieur die deze brug getekend heeft.

Brice En het studiebureau heeft de berekeningen gemaakt.

Elliot Zoals altijd.

Brice Maar van turbulentie heeft men niet gesproken.

Elliot Dat is alleen maar belangrijk bij de opbouw. Eens de brug er staat, praat men daar niet meer over.

Brice De gouverneur is vorige week toch bijna verongelukt met dat helikoptertje.

Elliot Ze moet een beetje meer rekening houden met het weer.

Brice Of met een serieuze helikopter komen en geen speelgoedding.

Elliot Zo iets, ja. (kijkt naar de affiches) En wat doen we daar nu mee?

Brice Details zijn voor mij, vertelde je daarnet. Mijn gedacht? Gewoon laten hangen. De tekst is wel niet goed, maar het lettertype bevalt me.

Elliot En als er hoog bezoek komt?

Brice Die hebben allemaal schrik gekregen door die helikoptervlucht. Ze komen zeker terug zodra de brug klaar is.

(Brice naar de aangeplakte affiches, scheurt ze in stukken, bolletje papier binnen gegooid in de werfkeet.)

Elliot Ben je eigenlijk niet bang?

Brice Bang, ik? Van wat?

Elliot Het is toch jouw eerste grote brug?

Brice Ja, en wat voor een brug. Een pracht brug.

Elliot Blokken appartementen en een paar tunnels, is het niet?

Brice Ik maak geen berekeningen. Ik voer uit. Ik leid de werf. En als er een groot technisch probleem is, dan raadpleeg ik de ingenieur of Jim, de grote baas.

Elliot Het schijnt dat hij tegenwoordig regelmatig te veel whisky gedronken heeft.

Brice Er zullen belangrijke werken in de pijplijn zitten. Als hij vandaag te veel gedronken heeft dan loopt er nog wel iemand anders met te veel whisky in zijn body rond. Hij drinkt nooit alleen. En 's anderendaags zie je niets meer aan zijn gezicht.

Elliot Maar aan zijn voeten wel.

Brice Ja?

Elliot Zijn schoenen vinden precies de juiste richting niet.

Brice Iedereen mankeert wel wat. Hij zorgt toch voor veel werk.

Elliot Ja. Maar...

Brice Toegegeven: deze brug had hij niet mogen aannemen. Dit is de juiste plaats niet om een brug te bouwen. De ondergrond is niet stabiel genoeg.

Elliot Dit is geen brug voor een trein of voor druk autoverkeer.

Brice Ik heb het gevoel dat deze brug er nooit zal komen.

Elliot Er zijn studies uitgevoerd, boringen gedaan.

Brice Al die ingenieursbureaus maken theoretisch perfecte berekeningen, maar soms loopt er nog iets fout.

Elliot En waaraan is dat te wijten?

Brice Eenvoudig.

Elliot Zo eenvoudig is dat toch niet.

Brice Jawel! Gezond boerenverstand. Op geen zakje cement kijken, op geen kilo betonijzer zien.

Elliot Dat juist jij die al zoveel gerealiseerd hebt zo moet reageren. Deze brug is een beetje een probleemgeval. Maar het komt goed. Daar sta ik borg voor. Trouwens: die blok appartementen naast het voetbalveld in Edinburgh, herinner jij dat nog?

Brice Ik ben soms een beetje ontgoocheld. Het kan altijd verkeerd gaan.

Elliot Jim heeft mij gezegd dat jij een goede en royale werfleider bent. Iemand die zich met hart en ziel inzet.

Brice Dat is ook zo. Ik leef voor mijn werk. Maar nu heb ik soms een raar gevoel. Die brug, ik kan er haast niet van slapen. En toch is het een prachtige brug.

Elliot We zullen er samen aan werken. En als je je niet zo gelukkig voelt, dan moeten we er samen eens over praten. Gaan we geen koffietje drinken? (wijst naar de tafel en de stoelen)

Brice (naar de keet, draait zich om) Eens de brug klaar is, dan kom ik hier wel met verlof. Het schijnt dat hier veel vis zit. Zalm houdt van een riviertje dat leeft.

Elliot Van midden op de brug moet je de dobber goed kunnen zien.

Brice Langs de zijkant is het makkelijker om met je schepnet te werken. (binnen en terug buiten met thermos koffie) Het is hier anders wel mooi.

Elliot Een zalig weer. (kijkt naar de tassen, enz.) Zelfs als het regende.

Brice schenkt koffie in voor beiden. Brice recht, terug in de keet. Komt met een blauwdruk naar buiten.

Brice Die aansluitingsvoeg (hij wijst naar linker bruggenhoofd) is volgens mij niet breed genoeg.

Elliot (kijkt naar plan, schudt hoofd) Dat moet zeker nog eens aandachtig bekeken worden. Ik heb het nog zo gezegd op het tekenbureau.

Brice Gezond boerenverstand!

Brice en Elliot lachen
Boven op het linker bruggenhoofd staat een mooie magere vrouw. Zij zwaait met haar handen naar Brice en Elliot.

Annabel (roept) Hallo! Hallooooo!

Elliot Dit is gevaarlijk.

Brice Met vrouwen weet je nooit.

Elliot Sommigen zijn wat wispelturig.

Elliot (tot Brice) Dat is levensgevaarlijk.

Brice Zolang ze daar blijft staan en niet te ver naar voorover leunt kan het geen kwaad.

Elliot Moeten we de politie niet bellen?

Brice Op dit moment nog niet. Als ze er af valt of probeert te vliegen, dan wel. Nooit de politie te vroeg verwittigen. Je moet toch weten wat zeggen.

Elliot (schreeuwt naar de vrouw boven) Het is daar gevaarlijk. Pas op!

Brice (schreeuwt) Het is daar verboden.

Annabel (schreeuwt terug) Ik ben de gouverneur! Ik ben de gouverneur!

Brice (tegen Elliot) En die vallen daar dan niet af. Dat God de Vader niet van een berg kon vallen, was voorzien, maar een gouverneur...

Elliot Eigenlijk is zij de grote baas van dit project. Ik had haar niet herkend. In die kleding.

Brice Het schijnt dat ze ook wat eigen belang heeft in deze zaak?

Elliot Ja? Daar wist ik niets van. En wat bedoel je met eigen belang? Stemmenwinst bij de volgende verkiezingen?

Brice Misschien wel.

Elliot Wat dan wel?

Brice Ik heb iets gehoord van fruitbomen.

Annabel boven weg, komt onzichtbaar naar beneden. Komt even later op, naast het bruggenhoofd. Kijkt naar de rivier, kijkt naar Brice en Elliot)

Elliot (naar Annabel toe) Goede morgen, Annabel. (geeft hand)

Brice (naar Annabel toe) Goede morgen mevrouw de gouverneur. Een koffietje?

Annabel Als dat kan met het huidige krappe budget.

Elliot Is dat niet aan te passen? Er zijn toch altijd meer werken?

Annabel Maak je maar geen zorgen. Is de koffie lekker?

Elliot (tot Brice) Zorg jij voor een koffie?

Brice (haalt tas, schenkt koffie uit, met zet zich aan de tafel) Ik dacht dat je leerde vliegen, mevrouw de gouverneur.

Annabel (lacht) Zeg maar Annabel, Brice. Zodra de werken echt beginnen zullen we mekaar meer en meer ontmoeten.

Brice Dank u, Annabel. Echt, ik dacht dat je leerde vliegen. Wel wat laag om te beginnen, maar je moet ergens beslissen. En misschien hoeft een parachute niet als je boven een rivier leert vliegen. Met al die vis kom je in het slechtste geval op een zacht bedje terecht.

Annabel Gisteren met de helikopter, dat was leuk. Opeens begon dat ding te wiebelen. En de piloot trok een doodsbiddergezicht. Ik dacht dat hij daar wat plezier aan beleefd had, maar neen. Hij deed alsof hij schrik had. En ik voelde mij zo gezellig.

- Elliot Turbulentie is alleen achteraf plezant. Ten minste als je het achteraf nog kunt navertellen.
- Annabel Je begrijpt toch dat ik nu geen schrik meer heb.
- Elliot Het kan toch geen kwaad om nog even sneller te ademen. Je leert zo sneller denken.
- Annabel (proeft van de koffie) Echt gezellig. En voor mij hoeft daar altijd geen koekje bij zijn.
- Elliot Zo nu en dan is meer dan genoeg, vind ik.
- Annabel Zeker!
- Elliot (tot Brice) Zorg jij ook voor de koekjes? Van die kleine met chocolade.
- Annabel Met chocolade? Dan mogen ze ook aan de grote kant zijn. Want als jullie altijd die kleine presenteert dan blijven die grote koekjes in een hoekje in de kast verborgen.
- Elliot Breng maar van alles mee, Brice. (lachend tot de gouverneur) Eigenlijk zijn wij wel geen koekjesfabriek. (Brice af en terug op met meerdere soorten koekjes)
- Annabel Ja, maar jezelf vergeten is ook niet toegestaan. Breddenkend zijn is de boodschap.

Men geniet van tas koffie met koekjes. Annabel naar de rivier toe, met groot koekje in de hand. Kijkt naar stromend water, vooraan. Achteraan komt Rosie en Beth terug op. Beth rijdt met haar fiets, Rosie loopt naast haar fiets. De ketting is er even daarvoor afgegaan.

- Beth Waar blijf jij? (kijkt achterom naar Rosie)
- Rosie (hijgend) Mijn fiets.
- Beth Ja, ik heb ook een fiets.
- Rosie De ketting. Verdorie! Verdorie!
- Beth (stopt, even terug naar Rosie) Maar kind toch.
- Rosie De fietsen van tegenwoordig zijn niet meer wat ze vroeger waren.
- Beth (kijkt naar de fiets van Rosie) Zo een fiets laat je toch meteen vliegen.
- Rosie Wat?
- Beth Zo een fiets gooi je toch meteen weg. Hoep, de rivier in.

Rosie Dat is tegen het milieu! Sorteren en recycleren is ons motto.

Beth Ja.

Rosie Een ongeluk komt nooit alleen. Eerst mijn flater met het tellen van de flyers en dan die stomme ketting van mijn fiets.

Beth Je hebt het vandaag toch goed gedaan?

Rosie De techniek laat het afweten. En die kronkel in mijn hersenen geeft verkeerde rekenresultaten.

Annabel is ondertussen al wandelend naast de rivier en regelmatig van haar koekje bijtend in de buurt van Beth en Rosie gekomen. Ze kijkt vol belangstelling naar de ketting.

Annabel Hallo, meisjes. Technisch defect?

Rosie Die stomme fiets.

Annabel Mijne papa heeft mij dat geleerd.

Beth Wat geleerd?

Annabel Fietsen leren herstellen. Feeling voor techniek

Rosie Mijne papa was kampioen in het whiskydrinken.

Beth En mijne papa kon tegen anderen zeggen hoe je het moet doen.

Rosie Maar daarmee is mijn fiets nog niet gemaakt.

Annabel (tot Beth) Hou mijn koekje even vast. (geeft chocolade koekje aan Beth) (kijkt naar de fiets) Die ketting is wel droog. Smeer je die ketting regelmatig?

Rosie Smeren?

Annabel (tot Rosie) Hou je fiets even schuin. (duwt de fiets wat weg) Zo.

Annabel begint aan de fiets te werken.

Beth (kijkt aandachtig naar Annabel) Ik denk dat ik je ken.

Annabel (terwijl ze aan de fiets werkt) Ja? (tot Beth) Je mag dat koekje helemaal opeten. Geen probleem.

Beth Was jij geen bekende sportvrouw, vroeger?

Annabel (lacht) Dat zou best kunnen. Sport. Welke sport?

Beth Of iemand uit de politiek?

Annabel Ja? Welke partij?

Beth Skiën ? Kan dat. Ja, je kon goed skiën. De jaarlijkse wedstrijd op de Ben Mevis ... (Beth eet de koek op, stukje bij beetje)

Het lukt Annabel om er de ketting weer op te leggen. Ze heeft zwarte handen.

Annabel Zie je, alles is weer klaar. (toont zwarte handen)

Rosie (geeft zakdoek, Annabel kuist handen met zakdoek, geeft zakdoek terug aan Rosie) Moet ik je iets betalen?

Annabel (wuiift het antwoord weg met een glimlach) Moesten jullie niet naar de school?

Beth Neen. Vrijaf. Een vroegere clanleider, een wrede man, is vierhonderd jaar geleden van een berg gevallen, of er af geduwd, in ieder geval: hij viel en was ineens dood. En daarom moeten wij vandaag niet naar de school gaan. Alles heeft voordelen. Dat we die van wiskunde vandaag niet zien, is er zo eentje van.

Annabel En wat was de reden waarom jullie een trip maken vandaag. Uit verveling?

Beth Burgerzin. Wij dragen strooibriefjes rond. Onze actiegroep is namelijk tegen de brug. Wij willen actie.

Annabel Is die brug dan niet nuttig?

Beth Zeker, maar wij zijn er tegen. Zij zijn een actieve jeugd. Wij doen iets. Later, zovele jaren later zal misschien blijken dat we verkeerd waren, het zij zo. Maar we waren dan ten minste een actieve jeugd. Gelijk hebben? So wat!

Rosie (kijkt aandachtig naar Annabel) Bedankt voor je werk. (kijkt naar Annabel) Kom je soms niet op de tv?

Beth Als reporter? Van sportevenementen?

Rosie Vorige week had je een rood kleedje aan, kan dat? Of heb je misschien een tweeling zus?

Annabel (lacht) Neen. Ik ben de gouverneur van de provincie. Het stelt wel niet veel voor hoor! Gelukkig heeft mijn papa een grote fruitteelt en kan ik regelmatig een appeltje van een boom plukken.

Rosie Wel, verdorie. De gouverneur? Wie kan er nu nog zeggen dat onze gouverneur zijn fiets gerepareerd heeft? (ze lachen)

Beth En dat zij het chocolade koekje van de gouverneur opgegeten heeft?

Annabel is joviaal met de meiden.

Annabel En wat waren jullie aan het doen? (ziet affiches)

Rosie We hadden nog 2 affiches over.

Annabel (wijst naar bruggenhoofd) Is dit niet ideaal? Kom, zal ik helpen?

Rosie Wij zijn tegen de brug.

Annabel Is dat zo erg? Doe wat je niet laten kunt. Kom, we plakken samen die papieren op het bruggenhoofd. Wel op ooghoogte. Komaan.

Ze plakken samen de twee papieren op het bruggenhoofd (plakken, kleven, met nietjesmachine, ...)

Rosie Is dit niet eigenaardig...

Annabel Dit (wijst naar papiertje) ? Het is een mooi briefje.

Rosie Maar tegen de brug.

Annabel Het is een mooi briefje. Met mooi lettertype.

.Rosie En waarom moet er nu een brug gemaakt worden? (wijst naar achter) Een bergje verder is nog een brug. En je kunt er gemakkelijk van in het water springen. Floep en meteen zwem je tussen visjes. Toegegeven: een oude stenen brug en héél smal. Twee schapen kunnen er niet naast elkaar lopen.

Beth Als ze goed geschoren zijn wel.

Rosie Alle mensen, ook mijn papa, zeggen dat het een politieke brug is. En dat snap ik ook niet goed. (tot Annabel) Jij wel?

Annabel Kijk, er wordt veel gepraat in onze streken. Maar slechts een klein gedeelte is nuttig. De rest dient om de tanden van de praters te kuisen.

Beth Wat?

Annabel Wel, als we praten dan komt er een zacht windje voorbij onze voorste tanden en dat windje reinigt onze tanden. In het beste geval. Sommige mensen praten maar om aandacht te krijgen.

Beth Zoals politiciers?

Annabel Deze brug is er ten voordele van de plaatselijke bevolking.

Beth Maar die is er tegen.

Annabel Vooral het economisch belang van deze brug wordt nu nog ontkend. Maar later zal men ten volle inzien dat dit van levensbelang is voor de lokalen. Voor de mensen van de vallei.

Beth Men zegt dat een politiker er een grote aanplanting van fruitbomen wilt doen. Omdat cider te maken.

Annabel Ja? Ik dacht dat het ook met tewerkstelling te maken had.

Beth Bij de productie van cider heeft men bijna geen volk nodig, zegt men.

Annabel Wil je echt weten wat er gaat gebeuren zodra de brug afgewerkt is?

Rosie (en Beth, verwonderd) Ja?

Annabel Mijn opa is nog een levendige gepensioneerde. Van het leger, wil ik zeggen. Hij wil hier in de vallei een groot kasteel laten bouwen. Met alles erop en eraan. Om feesten te kunnen geven en om filmen te kunnen maken. Die cider is natuurlijk maar een bijproduct, als dat er ooit komt. Persoonlijk drink ik liever whisky. Je hebt er minder van nodig en het geeft een heerlijk gevoel. Een gevoel dat langer bijblijft.

Rosie Er zijn toch nog veel kastelen waar men filmen maakt?

Annabel Zeker, maar dit kasteel is dan van mijn opa. Een investering die opbrengt, hopen wij. En in de eerste film die men zal maken zal ik dansen. In mijn blootje.

Rosie Dat zal dan zeker een mooie film zijn.

Annabel Zijn jullie nu tevreden? Vertel het maar tegen iedereen die het wilt horen.

Rosie Al mijn problemen zijn opgelost: mijn fiets, de strooibriefjes, ik rij naar huis.

Annabel Tot ziens.

Beth (en Rosie) Tot ziens.

Annabel Ik nodig jullie zeker uit voor de inhuldiging van de nieuwe brug!

Beth en Rosie terug naar links af, Annabel wandelt terug naar de keet van de aannemer van de Brug. Blijft nog even staan, kijkt naar de rivier, naar Brice en Elliot toe.

Brice Wij dachten al dat je verloren gelopen was. Het schijnt zelfs dat de rivier op sommige plaatsen heel diep is. Gevaarlijk.

Annabel Dat is dan voor wie niet kan zwemmen.

Elliot (kijkt naar de handen van Annabel) Wat is daar mee gebeurd? Toch niet door een hond gebeten.

Annabel (kijkt naar haar handen) Dat? Raar. Van die gesmolten chocolade van dat heerlijk koekje, denk ik. Wil je eens lekken?

Elliot Neen. Maar wel nog een koekje eten.

Brice Ik haal nog wat koffie.

Elliot En een flesje melk.

Annabel En een heerlijk koekje met veel chocolade.

Brice Ik doe mijn best.

Brice gaat de keet binnen, trekt de deur achter zich dicht.

Annabel En dan gaan we samen zwemmen. Straks kan het niet meer. Dan krioelt het hier van het werkvolk.

Elliot En nu is het water hemelsblauw. Maar ik heb geen zwembroek.

Annabel We zien wel hoever we kunnen gaan. Misschien houdt het op bij pootjebaden.

Brice (komt met dienplateau buiten) Of misschien begint het daar maar.

Annabel We zien wel!

Einde eerste scène. Doek toe of licht langzaam uit.

Scène twee

Een vroege morgen.

Tanja, de grootmoeder van Lita staat op een blok in de rivier te vissen met een hengel. Zij neuriet of zingt, volgens de mogelijkheden. Zij danst op die steen. Ze zwiert met haar vislijn.

Lita (op, blijft staan kijkt naar oma Tanja, roept) Oma!

Tanja (Draait zich om) Wat is er aan de hand? Is de wijkagent wakker, of aan het joggen?

Lita Zo vang je toch geen vissen.

Tanja Hoe dan wel?

Lita Dat weet jij best.

Tanja Regelmatig veranderen van tactiek. Anders vertellen die vissen dat aan elkaar verder. En dan komen ze je uitlachen. Ik vang toch regelmatig mijn visje, niet?

Lita (aarzelend) Ja?... Ik moet toch eens diep nadenken. Lijkt mij toch al een hele tijd geleden. Tenzij jij ze allemaal zelf opeet, natuurlijk. Maar dat zal wel niet. Daarvoor ben jij een te lieve oma!

Tanja En wat kom je hier doen?

Lita Me bezinnen over de zin van het leven. Jij zegt toch altijd dat we ...

Tanja Oude vrouwen praat, Lita. Je moet gewoon een goed lief zoeken en trouwen en veel kinderen laten maken. De vooruitgang, kind. Nu met die nieuwe schapenbrug kan er van alles gebeuren in deze streek. Er kan zelfs een groot spook in de vallei komen wonen. Dan komen duizenden toeristen over deze brug. Het is hier toch een prachtig landschap, niet?

Lita Ik zal nooit trouwen, oma. Ik verkoop mijn lichaam niet aan een vreemde man.

Tanja Als je met een vreemde trouwt dan wordt dat de vader van je kinderen. En zo vreemd is die dan ook weer niet. Mijn man, ook een echte Schot, was kapitein op zo een schip, zoals je er soms in de verte ziet voorbij varen, Hij was getrouwd met zijn boot. En als hij vertroosting nodig had of eens goed moest uitrusten, dan had hij mij nodig. Hij bleef dan een paar weekjes thuis. Vooral om te slapen. Ook reclameren kon hij goed. En dan die seks. Toen ik uit mijn vruchtbare jaren was, kwam hij nog regelmatig met dat ding naar mij. Ik heb hem eruit gegooid. Eten en slapen, ja, maar de rest toch niet. Alles op zijn tijd.

Lita Je hebt er toch nog mooie foto's van. Toegegeven, oma: het was een prachtige man.

Tanja Ja, maar van een mooie tafel kun je niet eten. Ik bedoel maar...

Lita Wat bedoel je, oma?

Tanja Jouw mama was veel te oud toen ze trouwde. En jouw papa had al helemaal grijze haren. Bijna zo wit als een duif.

Lita Sorry, maar dat zijn toch jouw problemen niet. Ik heb lieve ouders en ik vind mezelf goed gemaakt, of niet soms.

Tanja Zo bedoelde ik het niet.

Lita Hoe dan wel? Wat mankeren mijn ouders?

Tanja Hou mijn lijn even vast.

Lita houdt de vislijn vast en helpt Tanja uit de rivier. Tanja omhelst Lita.

Tanja Kun je nu nog altijd niet tegen een gokje? Pas op: ik ga mijn lijn inhalen. Ik denk dat ik beet heb.

Lita Ja?

Tanja Ik heb altijd beet.

Lita Ja?

Tanja haalt lijn in, een papieren vis hangt aan de lijn. Met een schepnet, volgens de regels van de kunst, haalt zij haar visje op.

Lita Maar dat is een papieren visje.

Tanja Een visje, ja. Soms vis ik ook op echte vissen, als ik honger heb.

Lita Jij bedriegt jezelf, oma.

Tanja Neen, alleen zij die komen kijken. Van ver lijkt het een echte vis, en meer hoeft niet voor mij. Nu toch niet.

Lita Wat moet ik nu van jou denken, oma?

Tanja Dat sommigen met recht en rede denken dat ik gek ben. En eigenlijk ben ik dat ook, een beetje. Iedereen is een beetje gek op zijn eigen manier. En die geen klein beetje gek is, mankeert heel veel. Het je nu al een liefje of niet? Een vriendje, bedoel ik.

Lita Neen.

Tanja Wat mankeert er aan jou?

Lita Ik denk dat ik te veel hou van het mooie Schotse landschap, wandelen in de natuur, genieten van de geur die iedere dag anders ruikt en van mijn vrijheid.

Tanja Vrijheid? Mijn botten!

Lita Jij voelde je vroeger toch niet helemaal vrij? Als zijn schip aanmeerde dan moest je klaar staan met soep en patatten.

Tanja Ik heb altijd van hem genoten.

Lita Tot op de dag waarop je hem buiten gooide?

Tanja Daar heb ik nu nog spijt van. Het was een heerlijke man. Ik zal hem nooit vergeten. Op een dag knip ik de vislijn door en zwemt mijn papieren visje naar de verre zee. Naar het schip met het witte silhouet. Dat ik zal blijven herkennen. Uit duizenden. Weet je, Lita, iedereen maakt fouten in het leven. Sommige fouten kun je nog herstellen, anderen niet. En een fout die je niet kunt herstellen, kan jaren heel diep in je hart knagen. Ja, zo is het. Ik denk dat ik sommige situaties verkeerd beoordeelde.

Lita Je was toch vrij om te doen wat je wilde, wanneer hij op zee was? Jij keek naar de ondergaande zon, die tussen de Schotse bergen verdween en hij genoot van de verre avondgloed die tussen de golven uitdijende. Jullie dachten op dat moment toch vol liefde aan mekaar?

Tanja Daar praat ik nu niet over. Wat ik je vooral wil zeggen: kies een sportieve man. Geen computervent die op een jaar twee zetels verslijt. Een sportieve man, ja. Oké. Maar geen jogger. Een voetballist is prima.

Lita Ja, een jogger...

Tanja Een voetballist heeft vaste trainingsuren en je kunt je huishouden daar op aanpassen. Maar een jogger loopt weg op het moment er in het huishouden te werken valt. En hij komt terug wanneer dat de geurige aardappelen op de tafel te dampen staan. Met de gepaste saus enz.

Lita Of?

Tanja Ik zou niet weten wat.

Lita Of je moet zelf gaan joggen.

Tanja Daar had ik nog niet gedacht.

Lita Je moet aan alles denken; Het leven is geven en nemen, maar je moet toch altijd nog genoeg voor jezelf houden. Jezelf op de laatste plaats zetten is gebrek aan belangstelling hebben voor eigen lichaam.

Tanja Ik ga naar huis. Een stukje zalm uit de diepvries nemen. En met lekkere frietjes is dat heerlijk.

Lita (net voordat Tanja afgaat, roept) Een jogger die ook voetbalt, kan dat?

Tanja Als hij goed kan kussen dan lukt het nog wel. (af)

Lita springt terug in de rivier en van de ene naar de andere steen. Ze geniet er van. Ray op en blijft staan kijken naar Lita. Lita wuift met haar hand naar Ray.

Plots valt ze van een van die stenen en heeft hulp nodig. Ray snelt haar ter hulp. Maar het lukt niet zo best.

Lita Hulp! Hulp!..

Het lukt Ray om Lita uit de rivier te halen. Ze was bijna verdronken. Tanja terug op en met een GSM belt zij de hulpdiensten. Ray stopt Lita toe en zorgt er voor dat ze geen kou krijgt. Twee verpleegsters op met draagberrie. Allen af, Ray steekt terug de rivier over en loopt verder, hij kijkt wel nog eens om.

Boven op het bruggenhoofd van links (langs de zijde waar de werfkeet staat), komen Brice en Elliot op met een plan in hun hand.

Brice Morgen?

Elliot Ja. Zeker! Wat zal er dan weer gebeuren? (ze lachen beiden)

Brice (fier) De eerste vaste verbinding tussen bruggenhoofd A en bruggenhoofd B.

Elliot Vaste verbinding zou ik het niet noemen. Eerder een flexibele verbinding. Maar vanaf dat moment is er een verbinding. Een onomkeerbaar moment in de geschiedenis. Met of zonder turbulentie.

Brice De helikopterpiloot had geen goesting.

Elliot Dan vragen wij iemand anders. Ze moeten dan maar wat hoger vliegen. Hoe dieper je gaat hoe meer turbulentie je krijgt. Temperatuur en watersnelheid zijn belangrijk.

Brice Moet dat wel met een helikopter? Dit is toch maar een smalle brug die we gaan plaatsen. Er zijn toch andere mogelijkheden voor de eerste verbinding?

Elliot Ja? Waar heb ik dan niet aan gedacht?

Brice (legt beide handen op de schouders van Elliot, beiden lachen) Waaraan denk je, chef?

Elliot Aan die nieuwsgierige reporters van de pers en tv. Zij die alles beter weten en alles soms helemaal verkeerd schrijven of zeggen.

Brice Ze zullen te laat komen. De eerste lijn zal gelegd zijn.

Elliot En de koffiepot leeg! (beiden af)

Even is alles stil, dan plots kleine ontploffingen op beide bruggenhoofden. De vlaggenmasten vallen naar omlaag en lawaai van de ontploffing (indien mogelijk sterke luidsprekers ergens boven aan de top van de twee bruggenhoofden.) Er mag zeker wat lawaai gemaakt worden, ook lichtflitsen die vlammen veronderstellen. Eventueel enkele kleine steentjes van iedere top naar beneden laten glijden. Het moet echt op een sabotagedaad lijken.

Brice en Elliot staan nu voor de rivier in de buurt van hun keet, kijken op afstand. (nog met hun plan in de handen. Eens het lawaai weg is, omhelzen ze mekaar)

Elliot Onze Brug! Saboteurs! Onze brug!

Bruce (korter tegen het bruggenhoofd) Onze brug. Wij wilden mensen met elkaar in contact brengen. Mensen meer levenskansen geven...Saboteurs!!!

Elliot Hebben we even geluk gehad.

Brice De saboteurs hebben misschien gewacht totdat we beneden waren. Ons levenswerk!

Elliot (gaan naar de bruggenhoofden kijken) Dat noem ik nu eens pech. (kijkt rond het bruggenhoofd langs hun kant van de rivier) Zeker enkele weken vertraging.

Brice We bouwen onze brug. Al moet ik er in het vervolg mijn bed bijmaken!

Elliot (tot Brice) Kom, collega! We gaan boven eens kijken.

Brice en Elliot af. Beth op met fiets. Even later komt ook Rosie met haar fiets aan.

Rosie (kijkt rond) Ik wist niet dat Gerd zo'n mooi vuurwerk kon maken.

Beth Stil. Als iemand hoort wat we zeggen...

Rosie Iedereen weet toch dat wij contestantanten zijn.

Beth Maar een saboteur is nog iets anders.

Brice en Elliot zijn ondertussen terug boven zichtbaar. Ze bekijken het bruggenhoofd.

Brice (tot Beth en Rosie) Hallo dames, zeg tegen jullie bommenspecialist dat hij nog wat moet bijleren. Maar hij moet zich spoeden. Waarschijnlijk zal hij nog deze avond opgepakt worden. Vrijen in de gevangenis kan tegenwoordig. En de koffie is er gratis.

Rosie Hoe weet jij ...

Brice Ik moet niets weten. De politie waakt voor iedereen. Onze politie ligt al weken te wachten. Alleen jammer dat ze de aanslag niet hebben kunnen voorkomen. Maar de daders zullen snel gevat worden.

Elliot Pas op , dames. Waarschijnlijk zullen er ook steentjes met scherpe kanten op de weg liggen. Een platte band is niet wenselijk, niet?

Brice Maak maar dat jullie weggelopen of de politie neemt jullie ook nog mee.

Geluid van een politiewagen, en nog het geluid van een tweede politiewagen. De twee dames Beth en Rosie samen af.

Elliot Het bouwen van de brug gaat gewoon door. Er zijn geen vitale punten beschadigd. Morgen bouwen we verder aan onze brug.

Brice We zullen wel twee nieuwe Schotse vlaggen moeten kopen.

Elliot Dat doe ik meteen (neemt GSM)

Brice (toont zijn handen) Ik zal morgen de eerste vaste lijn plaatsen. En straks nog wat oefenen. Meer dan ooit: wij bouwen een brug die twee gemeenschappen verbindt.

Einde Scène twee

Scène drie

De volgende morgen. De eerste verbinding tussen beide oevers zal gelegd worden. Vroeger, en nu nog soms, zeker voor kleinere bruggen, werd er eerst een verbinding gemaakt met een koord/dunne kabel. En nadien werd die dunne koord vervangend door een dikkere koord en nadien eindigde men met twee kabels die de eerste brugelementen konden dragen. Nu wordt die koord vervangen meestal via een helikopter. Afhankelijk van de breedte en diepte van de rivier past men andere technieken toe.

De twee vlaggen zijn hersteld. Bram, een werkman (figurant, eventueel) ruimt nog wat op.

Brice en Elliot staan voor de werkkeet. Brice met een mooie moderne kruisboog. Zo een kruisboog moet met alle voorzichtigheid behandeld worden.

Elliot En?

Brice En wat?

Elliot Zal het lukken?

Brice Ik weet het niet.

Elliot Probeer dan eens, ten minste. Zal ik al bellen voor een helikopter?

Brice Ik leg de eerste verbinding. Hoe dan ook.

Elliot Toch overtuig je mij niet.

Brice (tekent met krijt een kruisje op een deel van de voormuur van de werkkeet.)

Elliot Jij was vroeger een specialist.

Brice Vroeger. En die kruisboog is van mijn broer. Zelf heb ik er geen meer. Ik denk altijd maar dat mijn handen beven.

Elliot Zelfvertrouwen kost niets, Brice!

Brice legt een pijl in de gleuf van de kruisboog. Legt aan en schiet. De pijl raakt het houten bord ongeveer 40 cm van het getekende kruis. Wat heel slecht is.

Brice (ontgoocheld) Neen, dat kan niet.

Brice doet kruisboog in beschermhoes.

Elliot Over op helikopter!

Brice Neen. Ik was vroeger een goede steenwerper. Ik heb nog een idee.

Elliot Ik hou mijn GSM bij de hand. Ik wil vandaag een eerste verbinding hebben. Hoe dan ook.

Op het bruggenhoofd van rechts (andere kant dan die van de werfkeet staat een piper met doedelzak, naast de Schotse vlag. Hij speelt een Schotse melodie.

Brice en Elliot komen boven op het linker bruggenhoofd. Brice neemt de dunne koord die klaarligt (ongeveer 2 x de te overbruggen lengte) en waaraan een dikkere koord geknoopt is en bindt die aan een kleine steen.

Brice werpt de steen naar het andere bruggenhoofd. De steen valt aan de voeten van de piper, die onverstoord verder speelt.

Een Bram maakt de koord los van de steen.

Elliot Bravo!

De Bram trekt aan de dunne koord en zo komt de dikke koord over de rivier. Nadien volgt een nog dikkere koord. Dan volgen twee koorden parallel. Aan een van die twee dikke koorden (kabels) hangt een groot doek met tekst: Hier komt een brug tussen groen en blauw. De Bram steekt zijn twee handen in de lucht. Ook Brice doet dit. Dan heffen ze beiden een glaasje whisky omhoog.

Elliot kijkt: hij is blijkbaar vergeten. Brice geeft hem ook een glaasje whisky.

Elliot, Brice en Bram weg. Piper speelt lied uit.

Belichting langzaam uit.

Einde scène drie.

Scène vier

Nog dezelfde avond. Beth en Rosie op met fiets. Beth heeft achter op de fiets een kleine combinatie luidspreker/versterker met micro. Ze zetten hun fiets neer en stellen hun installatie op.

Het kan even daarvoor geregend hebben.

Beth het zal hier straks nogal van katoen geven.

Rosie We zullen hard genoeg spreken. Hoe harder dat je spreekt, hoe luider dat het klinkt.

Beth Neen. Kort genoeg tegen de micro gaan staan en goed articuleren zijn belangrijk.

Rosie Ik zal het wel laten klinken.

Beth En geen onzin uitkramen.

Rosie Ik ben zo toch aan een lief geraakt.

Beth En wat voor een lief!

Rosie Als hij zo aanhalig niet was geweest...

Beth Of jij wat toegefelijker...

Rosie Als vrijen iets is waarbij je altijd vrijetijdskleding moet dragen en een luchtmatras in de buurt moet hebben, dan doe ik niet meer mee.

Beth Dan zie je wel wat er van komt.

Rosie Ik laat mij niet afsnoepen.

Beth Er zal er nog wel ene komen kijken...

Rosie Van tussen de struiken, bedoel je?

Beth Of zoiets.

Rosie Ik moet geen bosjesmens hebben. Schoon gewassen en geschoren en een proper hemd. Meer hoeft niet.

Beth En voor een master studeren. Mag ook een soort sociale wetenschappen zijn. Aan de unief kun je tegenwoordig voor van alles studeren.

Rosie Neen. Gewoon vriendelijk en geen zwarte randen onder zijn vingernagels.

Beth En overal afblijven.

Rosie (plaatst de geluidskast) Is dat nu 4 of 5?

Beth 4 is meer dan genoeg om te beginnen. Maar goed articuleren.

De micro – op statief- wordt zo opgesteld dat de spreker met zijn/haar gezicht naar het publiek kijkt.

Enkele figuranten komen op en plaatsen zich op in de buurt van de bedrijfskeet. Tussen de figuranten staat ook de gouverneur en de commissaris van de politie en zijn assistent. Zij staan niet dicht bij elkaar. Met regenkleding aan.

Rosie (in de micro) Test, een, twee, drie. Dat ziet er goed uit, Beth!

Beth (in de micro) Beste mensen! Hartelijk welkom. Wij zijn niet tegen iets, maar voor alles. En omdat in dat geval, het één soms het ander uitsluit, hebben wij voorkeuren. Wij zijn niet tegen een brug die volkeren mekaar kan leren waarderen en begrijpen. Wij zijn tegen een brug die er niet nodig is en die niemand gevraagd heeft. Blauw is blauw en groen is groen. Zo is dat al eeuwen. Een paar kilometers verder is er nog een brug. Eentje dat vorige eeuwen voor paarden werd gebruikt. Een stevige brug dus. Deze brug is de steekpenningenbrug. Ze zal het dubbele kosten van wat normaal is. Politiekers zullen er wel bij varen.

Ontsluiten van de groene vallei, ja, mijn botten. De gouverneur zal er een kasteel bouwen en grote fruithoven planten om cider te kunnen persen. De schapen zullen weg moeten. Waar zijn onze Schotse fierheden? In de winter zien de bergen wit van de sneeuw en in de lente wit van de schapen. Maar voor de schapen is er geen plaats meer. Fruitbomen! Fruitbomen.

Gemorrel onder de aanwezigen.

Rosie Het water is hier, op plaatsen waar geen rotsen liggen soms meer dan 3 meter diep. De zeldzame blauwen die naar de overkant willen, moeten maar tien keren met de armen bewegen en ze zijn al aan de overkant. Een brug heeft ook vele negatieve gevolgen. Eerstens wordt de rust verstoord. De schapen en de beien zullen van slag zijn. Toeristen zullen met hun auto's door onze vallei toeren. Er zal meer afval geproduceerd worden. Onze Schotse eigenheid, ons eigen dorpsleven, zal opgeofferd worden aan het geldgewin van sommigen. En het stopt zeker niet met de geprogrammeerde steekpenningen.

Beth Een eerste verbinding is al gemaakt (wijst naar de kabels). Het zal nu snel gaan. Zouden we niets kunnen doen? Die kabels beschadigen of doorzagen? Mannen moeten dat toch kunnen? (gemompel) Komaan, mannen!

Enkele mensen gaan naar de kabels kijken, naar beneden en bovenaan het bruggenhoofd. Boven aan het bruggenhoofd: twee mannen.

Iemand (roept naar beneden richting Beth) Dat is vakwerk. Zoiets krijg je niet kapot.

Beth Dan doe je het straks maar, of morgen. Maar de nacht is ideaal.

Rosie (gaat rond met fles whisky en enkele glaasjes, laat iedereen drinken) Eerst een glaasje whisky van eigen bodem. (wat luider) Mensen, wij moeten die barbaren tegenhouden. Zij vernietigen onze eigenheid. Een plastic roeiboot was al voldoende om een eenzaat over te zetten.

Tussen het publiek, dat hoopte dat er wat zou gebeuren, wat gezien de sabotage van de bruggenhoofden, niet ondenkbaar was, bevindt zich ook, een beetje vermomd, de politiecommissaris Mac. Rosie komt met haar fles whisky bij de commissaris, de een glaasje aanneemt. Beth gaat ook met een fles rond, de aanwezigen praten met elkaar en kijken naar de brughoofden, de rivier en de gespannen kabels. Ze praten zachtjes tegen elkaar.

Mac Hallo! Ken ik je niet?

Rosie Ik heb niet de eer... Oudere mannen liggen bij mij slecht in de markt. Nu je het zegt...Jij bent toch iemand die nogal veel rondloopt, is het niet?

Mac (proeft van de whisky) Goede kwaliteit.

Rosie Kan niet anders. Door mijn papa gemaakt... In kleine hoeveelheden...eigen gebruik. En voor goede vrienden.

Mac Ik zal maar vergeten wat je gezegd hebt. Ik ben de commissaris van de politie. Neemt niet weg: de whisky is echt goed.

Rosie Ik zal het mijn va...zeggen.

Mac Ken jij een zekere Gerd?

Rosie Gerd?

Mac Een dynamisch baasje?

Rosie Gerd? Dat is mijn zomerlief.

Mac Zomerlief?

Rosie Ja, ik zal zijn contract verlengen. Ik weet het ook dat we al september gepasseerd zijn.

Mac Het schijnt dat hij een uitstekende student is. En een bommenmaker.

Rosie Commissaris, nu overdrijf je toch een beetje! Van die heel kleine dingetjes die een knal maken en de mensen doen schrikken, ja. Maar verder is hij nog niet gekomen.

Mac Je weet niet waar we hem kunnen ophalen? Mijn mensen vinden hem niet.

Rosie Kijken ze wel goed, commissaris? Hij eet 's morgens en 's avonds bij zijn ouders, of valt dat buiten de diensturen van de politie?

Mac Jij speelt een gevaarlijk spel, juffrouw. Gevaarlijk spel. En van waar komt die geluidsinstallatie?

Rosie Dat? Van de gemeentelijke uitleendienst. Normaal gebruiken de politiediensten dit soort toestellen. Maar deze week was de politie niet actief, zei de chef van de uitleendienst. Als ik dat nog eens nodig had, dan moest ik maar langs komen, reserveren is niet nodig, vond die man. In het slechtste geval kon hij nog een ouder type van klankkast met de politie meegeven. Eigenlijk moet de politie zoiets maar kopen van hun eigen dotatie.

Mac Ik zal die kerel eens terecht wijzen.

Rosie Daar zou ik niet aan beginnen, commissaris. Zo een simpel manneke is die kerel nu ook niet. En hij heeft handen als kolenschoppen.

Mac Ik heb veel goesting om jou ook mee te nemen naar het commissariaat. En je een paar nachtjes laten nadenken. Maar er zit nog een oude dronkaard en we hebben maar een kamer met tralies.

Rosie Voor mij geen probleem, commissaris. Zonder tralies, lukt dat ook wel. Als het eten maar lekker kan smaken. Eigenlijk zie ik dat wel zitten. Ik kan zo met je meegaan. Zet de klankinstallatie in de koffer van je auto en lever dat materiaal af aan de uitleendienst. Maar voor de school moet ik natuurlijk een bonnetje hebben, voor mijn afwezigheid. Met een stevige stempel er op, natuurlijk. In de klas zal ik nadien met meer eerbied behandeld worden. Vriendin van de commissaris. Wel een oude zak, maar een man met een goed inkomen. En dat doet veel rimpeltjes en een zomers buikje verdwijnen.

Mac En jouw vriendin? Beth heet ze, geloof ik. Zitten er nog meerdere zoals zij in je klas?

Rosie Wij zijn er allemaal tegen. Jong, gezond en tegen iets wat waardeloos is. O, commissaris, het is toch zo heerlijk tegen iets te zijn. Wij maken samen de wereld mooier. En het gaat ons niets kosten.

Mac Jullie zijn naïef. Jullie laten jullie misbruiken.

Rosie Wij bouwen op onze manier aan een nieuwe wereld.

Mac En wat zijn de vooruitzichten?

Rosie De wereld heeft al goesting om sneller te draaien.

Mac En hou die Gerd in de gaten!

Rosie Zelfs meer dan dat, commissaris. Hij is mijn schoothondje. En zelfs meer dan dat.

Mac Wees voorzichtig, meisje! (draait zich naar de andere mensen)

Rosie bedeeft de anderen van die whisky.

Mac (praat met Brice) Zo, is het gelukt.

Brice Wat?

Mac (doet alsof hij met de kruisboog schiet)

Brice O, dat? Nu zou het zeker lukken. Er ontbrak nog een whisky. Om alles wat meer tot rust te brengen. Achteraf gezien: heb ik de volgorde niet gerespecteerd. (lacht)

Mac En hoe is het dan gelukt.

Brice Met de wind.

Mac Kom zeg, niet rond de pot draaien.

Brice Gewoon geworpen. Een steen, zoals bij de Highland Games.

Mac Ja, dat is waar ook. Jij was in Fort Williams kampioen, meerdere keren. Al is het nu al een tijdje geleden.

Het publiek verlaat nu een voor een de plaats. Rosie en Beth gaan een tweede keer rond met de fles en plaatsen de klankinstallatie op de fiets en stappen er naast, af.
Blijven nog over: Mac, de gouverneur, Brice en Elliot. Brice is een fles gaan halen uit de keet en schenkt voor iedereen in.

Mac (Toost op de brug) Op de brug die mensen bij elkaar kan brengen.

Men drinkt.

Brice (heeft meer dan genoeg gedronken) Op de brug en op de toekomst voor de vallei.

Annabel Op de vallei en cider De Brug!

Elliot Op iedereen die graag één glaasje whisky drinkt.

Brice voelt zich niet meer optimaal en wil naar de werfkeet stappen. Elliot ondersteunt hem. Beiden af.

Annabel Die privaten zijn snel van hun melk. Ze drinken te vlug en dat wrekt zich. (tot Mac) Hoogwaardigheidsbekleders zijn duurzamer. Ten uitzonderlijke titel, als we ons dan toch laten gaan, zien we op geen onschuldig glaasje whisky. En van whisky kun je wel een beetje ongesteld worden, maar nooit ziek. Niet waar, commissaris.

Mac Juist. Annabel, waar ben jij mee bezig?

Annabel Ik drink van mijn laatste glaasje, Mac.

Annabel Ik heb vroeger testen moeten afleggen. Ik dacht dat dit te maken had met whiskybestendigheid. Kan dat? Of zou het over iets anders gegaan hebben?

Mac (behoedzaam) Annabel, geachte gouverneur, zal ik maar zeggen. Ik heb een probleem.

Annabel Gewoon op tafel leggen, man. Op de tafel. Ik zal met mijn nieuwe chirurgische bril (neemt bril in de hand) het geval aandachtig bekijken.

Mac Ik hoor de laatste tijd geruchten over corruptie in verband met de brug. Corruptie is natuurlijk strafbaar en eigenlijk ben ik vanavond ook naar hier gekomen om alles op een rijtje te kunnen zetten. Ook om alles goed te kunnen opvolgen.

Annabel Wat bedoel je Mac, of moet ik commissaris zeggen?

Mac Er zou gesjoemeld zijn met de aanbestedingen en ook met het doel om de toekomstige bestemming van de vallei te veranderen. Men spreekt van grote fraude.

Annabel Wat?

Mac Met de aanbestedingen en met een zekere voorbedachtzaamheid van de toekomstige bestemming.

Annabel Wat? Wat zou ik gedaan hebben? Ik ben ineens nuchter. Het voordeel als je goede whisky drinkt. Ik luister, commissaris.

Mac Hoe zijn de aanbestedingen verlopen?

Annabel De offertes zijn, zoals steeds, geopend in het bijzijn van de vertegenwoordigers van de aannemers. En iedereen kon alle informatie bekomen en verwerken.

Mac Ook van de twee spreeksters van deze meeting heb ik duidelijk vernomen dat er wat aan de hand zou zijn. En ik weet dat jouw papa op geen Schots pond moet zien: hij zit er warmpjes in. Zou het kunnen dat hij plannen heeft met deze vallei? Kom, Annabel, binnen een half uurtje begint mijn whisky te werken. Laat het ons gemakkelijk maken.

Annabel (lacht) Ja, commissaris. Ik heb het ook allemaal gehoord. Ik vond het amusant.

Mac Wat? Amusant? Maar mens toch!

Annabel (drinkt nog een glaasje whisky) Amusant, Mac. Weet je...

Mac Is het waar of niet? Je hebt natuurlijk het recht op zwijgen en je bent onschuldig tot het tegendeel bewezen is.

Annabel zet zich op de tafel.

Annabel Luister, Mac de commissaris, er is niets aan de hand.

Mac En al dat geroddel dan. Ik kreeg gisteren al de reporter van Scotisch News over de vloer. Een oude bekende van mij. Samen de unief van Edinburgh gedaan. Wat is nu de juiste waarheid?

Annabel Er is natuurlijk wel iets van waar.

Mac Kom, voor de dag ermee! Genoeg rond de pot gedraaid.

Annabel Ik heb tegen enkele personen gezegd dat bij iedere openbare aanbesteding wel enkele zakjes snoep op de tafel liggen. En dat van die cider heb ik ook verteld. Toegegeven: ik had het beter niet verteld. Ik wilde eens lachen, meer niet. En er is echt niets gebeurd. Ik zweer het op de ziel van ...

Mac Stop. Geen ziel! Een gouverneur mag geen leugens de wereld in sturen. Jij hebt grote verantwoordelijkheden, Annabel!

Annabel Ik wilde gewoon eens lachen.

Mac Dan is er niets van waar en heb jij die berichten rondgebazuind? Je zou beter moeten weten!

Annabel Gewoon eens lachen. Schijnbaar kunnen de mensen dat tegenwoordig niet meer. Men had toch moeten beseffen dat ik mijn eigen fouten en tekortkomingen , indien die er waren, toch zo maar niet te grabbel ga gooien.

Mac Je moet morgen een verklaring komen afleggen. Waar staat je auto?

Annabel (wijst richting linker bruggenhoofd)

Mac Geef je sleutel maar aan mij. Je hebt te veel gedronken.

Annabel En jij, hoe geraak jij thuis?

Mac Ik bel mijn schoonzoon met de GSM. Kom, je sleutel! (Annabel geeft haar autosleutel aan Mac) Morgen om 10 uur.

Annabel Kan ik met je schoonzoon niet meerijden?

Mac Bel maar iemand van je familie. Ik zou niet willen dat men zegt dat ik je bevoordeeld heb. Daarbij, Annabel: ik ben nog altijd niet 100% overtuigd dat alles maar gepraat is. Roddels kan ik het niet noemen: jij hebt immers de aanleiding gegeven. En wees voorzichtig in het naar huis gaan.

Annabel schikt haar kleding en kleed zich opnieuw warm aan. Af.
Mac trekt even de deur van de werfkeet open.

Mac Vroeger rook het hier naar ammoniak of inkt van de bouwplannen. Nu pure whisky. Ze zijn uitgeteld. Dat mensen zo dom kunnen zijn. Gewoon drinken totdat alle gaatjes gevuld zijn. En dan bijna sterven. (doet deur toe)

Mac (in GSM) Hallo, Glenn! Kom je mij oppikken? Ja, aan baan, even voor de bocht. Ik wil nog even iets wandelen. Bedankt! (GSM toe, schikt kleding en stapt dan traag, nadat hij eerst nog eens naar de rivier gekeken heeft, naar af)

Ray (als bezweette jogger komt op, met muziekdopjes van een walkman in zijn oren. Ziet de commissaris nog net) Hallo, commissaris!

Mac Hallo. Jij bent Ray. Hoe gaat het?

Ray Goed.

Mac En Lita? Komt het nog goed?

Ray Alles komt goed, commissaris. Maar met Lita niet meer zoals vroeger.

Mac Dat vind ik echt spijtig. En zeker met zo een stom ongeval.

Ray Ja, ...

Mac Ik moet nu verder. Glenn komt me ophalen. Rij je misschien graag een stukje mee?

Ray Neen. Ik ga nog even van het geluid van het water genieten. Het is een eeuwige verfrissing. Het doet terug geloven. (Ray zet zich neer op de oever van de rivier)

Plots hoort hij achter zich een dronkenmangeluiid. Brice op in bijna ontbloot bovenlichaam en in zijn onderbroek: hij wil gaan zwemmen. Hij stapt/loopt naar de rivier, draait zich om, drinkt nog een glaasje, schreeuwt het uit. "Zwemmen, zwemmen". Hij wil naar het water lopen, maar Ray houdt hem tegen.

Ray Hier wordt niet gezwommen.

Brice Ik heb mijn diploma als redder.

Ray Hier gebeurt niets. Terug. (Brice wil toch naar de rivier, waarin hij zeker zou verdronken zijn. Ray steekt zijn armen uit en Brice komt daartegen. Brice valt.)

Brice Help, help; ik verdrink.

Ray draagt Brice naar de werfkeet en legt hem daar neer. Zelf gaat hij op de oever zitten. Hij kijkt naar de overkant en plots verschijnt daar het beeld van Lita tegen de toneelwand/doek. De vrolijke Lita. In de verte klinkt het geluid van vrolijke doedelzakmuziek.

Verlichting langzaam naar uit.

Einde scène Vier.

Scène vijf

De kabels worden verwijderd. De brug wordt op zijn plaats gerold.

Wanneer het doek opgaat en de verlichting langzaam naar max gaat verplaatst Bram op de brug de twee Schotse vlaggen naar het midden.

Bram Wat is daar de betekenis van? Daarbij is één vlag niet voldoende? Twee keer hetzelfde? Komaan zeg, moet je daarvoor gestudeerd hebben?

Brice (op van links bruggenhoofd naar midden van de brug) Gaat het een beetje?

Bram Chef, dit begrijp ik niet goed? (wijst naar de vlaggen)

Brice Wat is er met de vlaggen? Heb je iets tegen onze Schotse vlag?

Bram Eén vlag was toch voldoende?

Brice Een vlag voor de groenen en een voor de blauwen. En samen in het midden van de brug.

Bram En dat van die varkens snap ik ook niet.

Brice Ik ook niet.

Bram Ik heb ook gehoord, chef, dat je een tijdje geleden in de rivier wilde springen. Heb je Ray al bedankt?

Brice Ik wilde zwemmen, Bram. Gewoon zwemmen. En Ray gaf me een paar blauwe plekken. En wat schrammen in mijn gezicht. Of ik hem daarvoor al bedankt heb?

Bram Baas, je ziet het verkeerd. Ray heeft je leven gered. Die avond was er geweldig veel water. Je weet toch dat als het een paar dagen geregend heeft er een grote stroming ontstaat in de rivier. Daarbij: het schijnt dat jij te veel gedronken had. Daarbij: in je onderbroek willen zwemmen is onverantwoord. De standing, baas. Te veel drinken doe je alleen als je thuis bent. Het schijnt dat je een hele fles hebt leeggedronken.

Brice Dat heb ik ook horen zeggen. De mensen praten nogal vlug.

Bram En de gouverneur. Je weet wel, dat sjiek madammeke, die kon op geen benen meer staan, al heeft ze mooie benen, dat moet gezegd, chef. Zo zat als een kalkoen die in een fles whisky probeerde te kruipen. Is haar vader geen soort generaal bij de Schotse marine?

- Brice Gepensioneerd, Bram. Gepensioneerd.
- Bram Je weet toch, baas, dat wie van het leger gepensioneerd is nog bij lange niet versleten is. Als ik vijfenzestig zal zijn, dan ben ik nog net goed om te gaan vissen in de Spey.
- Brice Kom, Bram, we moeten voort maken. Zet voor de werfkeet alles klaar voor de receptie.
- Bram Maar eerst komen toch nog de varkens! En daarmee weet je nooit. Wie komt er nu op zo'n gedacht? Wat heeft dat met een brug te maken? Onder ons gezegd en gezwegen, baas: de brug is toch prima gebouwd, hé?
- Brice (wrijft over de reling van de brug) Dit is klasse, Bram. En jij, jij hebt deze brug tussen twee valleien helpen bouwen.
- Bram Jij hebt nu bewezen, baas, dat je naast appartementen ook bruggen kunt bouwen.
- Brice Bedankt, Bram. En maak nu maar dat je beneden komt.
- Bram Om het rapste, baas? En ik heb al gezweet, vandaag. Jij ook?
- Brice Naar beneden! (kijkt rond) Maar laat eerst die projectiedoek naar beneden rollen. Werkt dat ding wel? Waar is die afstandsbediening?

Bram doet met de afstandsbediening het projectiedoek, dat aan de brug, in het midden, bevestigd is, open rollen. Doet doek terug toe. Komt naar de werfkeet.

Brice, die al terwijl Bram nog met die afstandsbediening bezig was, naar beneden stapte, is al beneden wanneer Bram rondkijkt om "zijn wedstrijdje" te lanceren.

De bezoekers komen toe, de een na de ander. Men bedient de bezoekers met een drankje op de tafels voor de werfkeet. Men begroet elkaar. Aan de rechterkant, komt een piper een liedje spelen. De gouverneur, Annabel, op gekleed in Schotse klederdracht (indien mogelijk) Zij begroet iedereen uitbundig.

De piper stopt met spelen en verdwijnt. Indien men over geen muzikant kan beschikken, kan men natuurlijk ook een van de vele Schotse cd's opzetten, die in alle Europese landen verkrijgbaar zijn.

Annabel verwelkomt de mensen via een geluidsinstallatie, of zo, zonder klankversterking.

- Annabel Beste mensen van de linker- en rechteroever van deze prachtige rivier. Beste bezoekers van heinde en ver: allemaal héél hartelijk welkom. Straks zullen we nog enkele Schotse Highgamespelen organiseren, maar eerst wil ik u een wedstrijd voorstellen tussen Groen en Blauw. (een beetje gemor: men is toch niet zo enthousiast over die fameuze brug) Een wedstrijd met kleine varkentjes. Zoals dat hier vroeger de gewoonte was. Als gouverneur wil ik de goede gewoontes in leven houden. Jullie kunnen (wijst met handen naar denkbeeldige ruimte net voorbij de brug links) natuurlijk ook ter plaatse gaan kijken, maar via de moderne toestanden kunnen jullie ook hier, bij een gezellig drankje, het verloop volgen.

Bram laat het doek, met de afstandsbediening, zakken en meteen komt er een Gekruld varkensstaartje in beeld.

Het is de bedoeling dat twee of vier kleine biggen, twee (of één) met een blauw lintje aan het Staartje en twee met een groen lintje aan het staartje, tegen elkaar een wedstrijd spelen.

Hoe zit zo een wedstrijd in elkaar?

Een begeleider met een stokje (ongev. 60 cm lang) in de hand, stuurt het varkentje via een hindernis parcours (enkele gekleurde stokken of andere hindernissen) naar het doel (een buis waardoor het varkentje moet kruipen) loopt. Er wordt een tijd opgemeten.

Deze opname wordt natuurlijk vooraf gemonteerd.

Rosie en Beth staan bij de micro en leveren commentaar. Er kan ook ondersteunende muziek zijn. Heel deze opname mag maar maximum twee minuten duren, eventueel korter.

Hoe ziet de opname er uit:

Beginbeeld: in een heel dichte close-up de 4 (of 2) varkenssnuitjes. Als het kan ook de varkensogen naar “naar mekaar laten kijken”. (zo een zekere spanning vanuit de varkentjes zelf laten opvallen – ze zijn bereid en voorbereid op de wedstrijd.)

Rosie (geeft commentaar) Het is heerlijk, geachte dames en heren! Heerlijk op deze morgen, naar kleine varkentjes te kunnen kijken. Leven jullie mee?

Beth Zoals jullie kunnen zien: zo een brug is ook voor iets nuttigs goed.

Rosie Uiteindelijk is dit een wedstrijd op leven en dood. De verliezer(s) zijn (is) goed voor de barbecue. We kunnen ze ook nog een tijdje laten leven.

Beth Varkens zijn slecht voor het milieu, maar de bacon is lekker.

Rosie Dat de beste(n) mogen (mag) winnen!

Publiek applaudisseert, men praat zachtjes met elkaar, de wedstrijd leeft.

We volgen een van de varkentjes dat door een begeleider met stokje gestuurd wordt. Met een goed voorbereide opname moet het varkentje alleen maar in de buurt van die hindernissen komen, de rest kan men aanpassen. Aan de varkensstaartjes hangen groene of blauwe doekjes, zo weet het publiek wie voor wie moet supporteren.

Men kan eerst bijvoorbeeld een groen varkentje volgen met de camera en nadien een blauw Varkentje. En aan het slot een gemonteerde situatie waaruit blijkt dat een varkenssnuitje toch iets vlugger aan de aankomstmeet was.

Tijdens de wedstrijd geven Beth en Rosie commentaar.

Rosie Wat zijn varkens toch heerlijk, geachte dames en heren. Heerlijk om te zien rennen en heerlijk om op te eten!

Beth Het fruitsap is heerlijk, geachte dames en heren. Voor een keer is het gratis van de provincie. Maar morgen zullen we er wel voor moeten betalen. Drink gerust nog een extra glaasje.

Rosie (gepassioneerd) De blauwen zullen winnen. Jullie zien dus: niet alle varkentjes zijn dezelfde!

- Beth (met zware stem) Dat de beste mag winnen!
- Rosie Een gevecht op leven en dood, al weten de varkentjes nog niet wat dit betekent.
- Beth De groenen nemen het voortouw. Leve de groenen.
- Rosie (op het moment waarop de varkenssnuitjes in detail getoond wordt) De blauwen ! De blauwen.
- Beth Zou het wel eerlijk gebeurd zijn? Ok, de blauwen dan maar. Maar dat groen varkentje moet blijven leven. Ik eet geen bacon meer!
- Rosie Ik eet ook geen bacon meer. (een beetje ontgoocheld) Toch bedankt, geachte dames en heren. Daag!

Met een beeld van de vier (twee) varkentjes met groene en blauwe doekjes aan hun krulstaartje en het triomfantelijke “snuitje” van de winnaar beëindigt de beeldenmontage.

Ik vermoed dat men wel bij een varkenskwaker of bij een boer zo een korte montage met een beperkte opname mag maken.

Hou de montage vooral kort, maar schiet mooie beelden! Vooral details.

De gouverneur terug op, voor de micro, geweldig enthousiast. Het publiek levert commentaar.

Annabel Dames en heren, dit was een slechte plaats om een brug te bouwen, vonden sommigen. En daarbij: er was geen brug nodig, vond men. Ook zouden politici via steekpenningen zichzelf goed bedienen en van het teveel aan redelijke steekpenningen wat ijzer kopen en daarmee een brug bouwen. Men zou zeggen dat het sabotage was, maar zo werkt dit niet.

Ook zou ik in de vallei (wijst naar links) waar de varkentjes speelden, een boerderij willen oprichten, of duizenden fruitbomen planten. En mijn vader zou er een kasteel bouwen.

Beste mensen, sommigen leven van roddelen en onrust zaaien. Mijn papa is rijk en ik zal dat later allemaal erven. Zelfs nu zou ik van een regelmatige som vaderlijke waardering kunnen genieten. Ik heb geen steekpenningen nodig. Ik doe dit werk graag en ik bouwde deze brug omdat ik gedreven ben. Omdat ik van jullie hou. Omdat ik van Schotland hou. Dit land, beste mensen, is ons land. Hier hebben onze clans, onze families geleefd en gevochten tegen de natuur en zichzelf. Hier vind je hier en daar stukjes van wat onze voorouders hun levensomgeving was. Grafzerken van overleden helden die zichzelf wegcijferden, verweerde rotsen en huizen. Getuigen, beste mensen, van een liefde die hier blijft rondzweven.

Laat deze brug (zij wijst naar de brug) een bron van wederzijds energie zijn. Groen of Blauw, of Rood of wat dan ook. Hier, vandaag, hier, bouwen wij een nieuwe toekomst. En het belangrijkste is dat wij Schotten in ons de kracht en gedrevenheid vinden die we nodig hebben om morgen een mooier leven te kunnen opbouwen.

Met mijn dank aan iedereen die zich inzette voor deze brug, ook dank aan allen die meenden dat deze brug er niet nodig was. Hoera voor de brug!

Applaus van iedereen. Sommigen twijfelen in het begin. Men feliciteert Annabel. Langs de blauwe kant komt Lita op in een rolstoel. Het is oma Tanja die de rolstoel verder duwt. Ze blijven bijna onzichtbaar staan, tegen het doek. Ze kijkt naar Ray, die zich tussen het publiek bevindt.

Tanja (kijkt naar de genodigden beneden.) Toch een schone jongen, hé, Lita?

Lita Ben jij op zo een soldatenbeschuit verliefd? Dat is toch geen man om van te houden?

Tanja Dat is goesting en smaak. Hij komt mij sympathiek over en dat is al veel.

Lita Voor jou misschien.

Tanja Maar zo een jonge gast zou ook mijn groentetuin kunnen verzorgen. Vooral spitten kan ik niet meer zo goed. En een jonge gast...

Lita Kunnen, ja, maar willen doen. Jouw groentetuin willen ...

Tanja Met die man... Ik zou er wel mee praten.

Lita (maakt aanstalten om terug te rijden) Je mag hem hebben.

Tanja Je maakt je veel te druk. Je moet ander medicatie nemen. Rustig, kind.

Annabel doet teken aan Ray en samen stappen ze naar de brug. Even later zien we ze op het steunpunt (linkerzijde).

Ray Dag, Lita! Dat is een tijdje geleden.

Lita Je komt niet meer joggen. En daarbij: ik moet niets meer van je weten.

Ray Ik wist niet dat ik je mocht bezoeken.

Lita Flauw, manneke. Flauw. Weet je wat het probleem was? Iemand in een rolstoel is niet zo interessant om te bezoeken.

Ray Ik kon niet, echt. De brug...

Lita Jij hebt geen brug nodig. Jij kunt gemakkelijk van de ene naar de andere steen springen. Als je wilt. Als het echte liefde was.

Ray Ik kon niet.

Lita **Ik** kon niet. Jij kunt lopen en springen waar je maar wilt. Onnozele kilometers rondlopen om de spieren van je kleine teen soepel te houden. Heb je een idee wat het betekent niet meer vrij te kunnen bewegen?

Ray (komt naar Lita toe, tot bijna aan het midden van de brug) Als jij je lastig maakt om niets, dan zie ik niet in waarom jij mij zo maar mag zeggen wat je wilt. Wie ben ik en wie ben jij? Gaan blauw en groen wel samen? Een ander volk, een andere mentaliteit. Er zijn ook woorden die een andere klank hebben.

Tanja Ho, vrienden. Zeg Lita, weet jij wel dat die kerel je uit het water gehaald heeft? Hij is je redder.

Lita Ik was beter verdrongen. Zo in een rolstoel, is ook niet alles.

Tanja Je kunt nog helemaal genezen, misschien.

Ray Ik wil gewoon eens met je praten. Gewoon praten. Uit vriendschap.

Lita Vriendschap? Laat maar zitten.

Ray Ik wil je...

Lita Laat het hier maar stoppen. Ik weet trouwens niet of er ooit iets tussen ons was. (draait zich om met de rolstoel, richting naar rechts, bedoeling naar af)

Ray Het is dan toch waar wat de mensen zeggen. De blauwen bestaan het merendeel uit water dat bijna opgedroogd is en voor de rest uit zenuwen die zo gekrompen zijn dat ze altijd gespannen staan en de eigenaars krikkel maken.

Lita (draait rolwagen om, rijdt in de richting van Ray) Dat laat ik niet zeggen.

Ray Doe maar! (draait zich om, Annabel staat echter in de weg, echt hij kan niet weggaan)

Annabel Ik wilde deze prachtige brug de Brug van de Liefde noemen, maar ze zal de geschiedenis ingaan als de plaats waar de Derde Wereldoorlog is ontstaan. Komaan, kinderen. De mensen wachten beneden: de brug moet feestelijk geopend worden. Keep Smiling.

Lita Ik heb helemaal niets gevraagd van die groene jogger!

Annabel (gaat naar Lita) Wat is er lief meisje? Heeft hij je verkracht?

Lita Neen, zo erg was het niet.

Annabel Hoe erg dan wel?

Lita (kwaad op zichzelf) Och, ik weet het niet meer. Ja, ik heb hem eens sympathiek gevonden, maar het heeft niet lang geduurd.

Annabel Hij heeft je toch helpen redden, toen jij ongewild in het water terecht kwam?

Lita Ja, maar toen heeft hij mij betast. Van achter aan mijn poep. En gekust. En dat had ik niet gevraagd.

Annabel Dat is echt héél erg. Dat had hij niet mogen doen. Hij had je moeten laten verdrinken. Als je ooit met een man wilt gaan samenwonen dan zal die nog veel meer doen dan een kus geven. Komaan, zeg. Weet je: wat men uit liefde doet is nooit fout. Echte liefde. Duurt die oorlog hier nog lang?

Ray (vooruit) Lita, mag ik je kussen?

Annabel geniet van de evolutie, kijkt geamuseerd toe.

Annabel Vandaag niet.

Ray kust Lita. Schuchter.

Lita (tot Annabel) Heb je het gezien? Ongeoorloofde intimiteiten!

Annabel Dat was nu eens echte liefde, meisje. (tot Ray) Ray, van mij mag je je meisje kussen. Maar met vuur en liefde dan. Trek het niet te lang, want er moet hier nog wat gebeuren.

Lita En van mij mag er niet gekust worden.

Annabel Van mij wel. (nodigt Ray uit om haar te kussen, maar Ray gaat verder en kust Lita, onstuimig. Na een tijdje : ze geniet er zelfs van.)

Lita (tot Ray) Duw me over de brug. Dan doe je nog eens iets nuttigs.

Ray Als ik jou was dan zou ik toch nog wat voorzichtig zijn met menselijk contact. Mannen hebben zo geen gevoel.

Lita Vooruit. Nu moet je je niet meer inhouden.

Ray Maar de mensen!

Lita Wie weet! Misschien mag je deze avond mijn voeten zelfs opwarmen!

Annabel (tot publiek beneden) Beste mensen, hiermee verklaar ik de brug van de liefde voor geopend. Ik nodig jullie uit om straks, wanneer de brug vrij is, ze te bezoeken. (tot Ray en Lita) Trek het niet te lang. Daarbij: morgen is er nog een dag!

Annabel af.

Lita (recht uit haar stoel, Ray ondersteunt haar. Lita wijst naar water) Visjes. Duizenden. O, wat klein.

Ray Ik heb een grote vis gevangen. En zonder hengel. (kust) Het smaakt naar nog!

Als het kan: twee kleine biggen (blauw en groen) dicht tegen elkaar. Twee snuitjes: een soort kusje?
Belichting langzaam uit, Lita en Ray blijven het laatst belicht. Zoenen gelijktijdig met de twee biggen.

Einde.